

Београд -- Известилац ЕП за Србију Дејвид Мекалистер, поред похвала, подсетио да Београд не сме више да одлаже усклађивање спољне политике са ономкоју води ЕУ.

На питање да ли ову изјаву Мекалистера треба тумачити као нови притисак на Србију када је реч о њеним односима са Руском Федерацијом, Милан Крстић са Факултета политичких наука у Београду за Спутњик каже да ово јесте значајна порука, али да је још далеко од ултиматума.

Неспорно је да Србија, подсећа он, у оквиру поглавља 31 има обавезу да своју спољну и безбедносну политику усклади са политиком ЕУ, уколико жели да буде примљена у чланство.

"Део те политике јесу и декларације које се односе на разне треће актере, између осталих и Руску Федерацију, и Србија би, између осталог, требало да се усагласи и усвоји све декларације како би затворила то преговарачко поглавље. У том смислу Србија је 2012. године имала 98 посто усклађености са ЕУ, али је након тога, нарочито 2014, кренуо пад јер наступа украјинска криза. Дакле, Србија је тада, да би се ускладила у потпуности са ЕУ, заправо требало да уведе санкције Руској Федерацији. Мада се не своди све само на Русију, постоје и неки други актери који су Србији такође важни због непризнавања Косова, због чега се наша земља не усклађује са ЕУ и неким њеним актима који су против њих уперени, као што су Кина или Белорусија", објашњава Крстић.

Он додаје да поглавље 31 још није отворено јер још увек није усвојен чак ни извештај о

скринингу, што је најранија фаза, и сама та чињеница је својеврсна порука да је стање у том поглављу, по мишљењу ЕУ, недовољно добро да би се уопште започели преговори.

"Међутим, ту поруку не треба схватати ултимативно јер је поглавље 31 и даље мање битно од других ствари на којима ЕУ инсистира. Ја мислим да, докле год Србија у оквиру поглавља 35 ради оно што ЕУ жели, а то је да наставља дијалог са Приштином, Србији ће се толерисати поглавље 31, односно неусклађивање са, између осталог, санкцијама Русији и неким другим спољнополитичким ставовима Уније", сматра Крстић.

Он примећује да, иако у овом тренутку то није горусе питање, оно ће пре или касније доћи на ред.

"Међутим, с обзиром на то да и у оквиру ЕУ постоје дилеме како даље поступати према Русији, мислим да је за Србију најпаветније да чека и да се нада да ће доћи до неких промена унутар саме Уније, односно да ће те санкције бити релаксирани, да ће се рецимо споразум Минск 2 имплементирати у Украјини и да ће то отворити врата за укидање санкција или бар њихово свођење на неку декларативну форму, те да ће Србија онда имати много лакшу позицију", указује Крстић.

Ипак, напомиње, то у крајњој линији зависи од односа Европске уније и Руске Федерације, а све и да наша земља најбрже могуће усвоји санкције Русији, она свакако не би сада постала чланица ЕУ зато што у овом тренутку не испуњава ни друге услове за чланство, односно оно што и јесте суштина евроинтеграција — да се држава реформише у погледу система.

(Спутњик)